

BARCELONA

L'alcaldesa, entre la Guàrdia Urbana i el sofà de Chester

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Al costat de l'Ajuntament, a la plaça Sant Miquel, hi ha aparcats el camió de *Viajando con Chester*. Vaja, Ada Colau deu tenir visita al sofà de Pepa Bueno. Doncs serà un dia intens perquè aquest matí [ahir] presideix l'acte de benvinguda als nous agents de la Guàrdia Urbana. És un acte assenyalat, esclar. Per tothom són conegudes les sonores topades que l'exactivista de la PAH va tenir amb el cos de la policia municipal i també la notable paradoxa de ser-ne ara la seva màxima superior.

La cerimònia té lloc al Saló de Cent, on agents i familiars ja són al seu lloc. Mentre esperem l'arribada de les autoritats es produeix un curiós preàmbul. S'explica per megafonia que quan entri l'alcaldesa caldrà que tothom s'aixequi. Sembla que hi havia dubtes en aquest sentit i convenia aclarir-ho. Es demana també que s'apaguin els mòbils, que en acabar l'acte no es col·lapsin els passadissos i que ningú vagi al lavabo sense avisar els companys perquè a l'hora de pujar a l'autobús no es passarà llista. Talment semblen les instruccions a un grup de nens que se'n va d'excursió. “¿Hi ha algun dubte?” “Noooooooo!!!”

Un agent es posa dret perquè des de la penúltima fila, just davant meu, la seva mare immortalitzi el moment amb el mòbil. Als familiars se'ls nota també una mica inquiets. Sigui la Guàrdia Urbana o siguin els

boy scouts, una graduació és una graduació. Parlo amb el pare d'un dels agents: “Li agrada Colau?” “A mi sí, hem de deixar-la treballar, mentre tinguí clar que la policia és important, tot ha d'anar bé”.

Mentre esperem l'inici, hi ha més detalls que criden l'atenció. Resulta xocant comprovar que el nou poder municipal transita pel majestuós claustre de l'Ajuntament amb texans, tirants i mànigues de camisa. Contrast evident amb la vestimenta dels regidors de l'oposició, que van arribant: el vestit clàssic de Joaquim Forn, el toc *sport* d'Alberto Fernández Díaz i el sempre efectiu mig camí de Jaume Collboni. Els fotògrafs s'arreglaren a la porta mentre reclamen a una experimentada periodista de successos amb moltes ganes de protagonisme que surti de l'enquadrament.

Reunió prèvia

Colau està reunida amb la cúpula policial: Evelio Vázquez, cap de la Urbana, i Amadeu Recasens, comissionat de Seguretat. De què deuen estar parlant? D'antiavalots? Els ànims estan una mica regirats. Joan Delort, exgerent de Seguretat, va dimitir abans que es constituís el nou govern i Vázquez també, però el Govern el va ratificar en el seu càrrec. I ho va fer en contra de l'opinió del SAPOL, el sindicat majoritari del cos policial, que en boca del seu cap visible, Marcos González, n'exigia la destitució amb un comunicat de tot just fa quatre dies: “Si Colau vol pau social, bon ambient de treball i arribar a consensos haurà de destituir les persones esmentades –Vázquez–”. Recordem que González es va erigir fa uns mesos en assot dels partidaris de reobrir el cas 4-F i va

Ada Colau amb el cap de la Guàrdia Urbana, Evelio Vázquez, i el comissionat de Seguretat, Amadeu Recasens, en la presa de possessió dels nous agents. PERE TORDERA

Ètica
Colau recorda als agents que la feina és sobretot “vocació de servei públic”

protagonitzar sonores desavinences públiques amb Jaume Asens, un dels testimonis importants de *Ciutat morta* i advocat de casos en contra dels abusos d'autoritat dels antiavalots. Avui Asens és tinent d'alcalde i regidor de Drets de Ciutadania. El busco però no el trobo. No ha vingut.

“Impuls renovador”

Amadeu Recasens parla de “canvis necessaris, proximitat, prevenció i valors ètics acreditats”. Acte seguit escoltem les paraules de Colau, que dóna la benvinguda als nous agents, els felicita i els desitja sort i encert, mentre deixa clar que s'obre una nova etapa marcada per un “impuls renovador”, per nous reptes i desafiaments sempre al servei de la ciutadania. Els recalca que cal “evitar conflictes i garantir la seguretat, la circulació pacífica i el gaudi de la convivència”. Se la nota un pèl nerviosa, encara té pendent compassar millor

els discursos i la respiració. “Ser guàrdia urbà és molt més que un lloc de treball, és sobretot vocació de servei públic, que requereix empatia, rigor, ètica i esperit de col·laboració”. Colau els llegeix la cartilla. Ho fa amb un discurs conciliador, amarat de la correcció política que se li pressuposa a un càrrec públic, deixant enre el to bel·ligerant de l'activista que havia sigut evacuada d'uns quants desnonaments entre empentes dels que ara han d'obeir els designis del seu govern.

Potser a la tarda, al sofà de Chester –que ja està preparat al pati de l'entrada–, li sortirà una mica més de rauxa. Fa un any i pocs mesos ja es va sotmetre als dards de Risto Mejide. Va ser un combat intens. Ara el publicista –que va fer la campanya de Collboni, per cert– ja no és al capdavant del programa. Canvi d'entrevistador, mateixa entrevista. Bé, no del tot. O sí? —